

han bliver syg eller ikke længere kan arbejde; det er snarere den, at der ved saadanne Arbeidsanstalter i Almindelighed bestaaer Alderdomsforførgelses- og Sygekasser, og at en Betingelse for, at disse Kasser kunne bestaae, er, at alle Arbejderne træde ind deri. Altsaa er det navnlig af Interesse for disse Kasser, at alle Arbejderne ere Medinteressenter deri, men lad det endog virkelig være saa, at Arbejdsherren siger til Arbejderen: Du skal ved Livrenteanstalten tage en Livrente paa ubestemt Tid og sikkre Dig, at Du kan leve sorgfrit i din Alderdom, naar jeg bliver nødt til at afskedige Dig, saa er Forholdet ved dette Institut dog ikke det samme, som det er for Staten. Livrenteanstalten er en fortræffelig Anstalt for den Enkelte, ja, den kan endog være det for større Corporationer, idet det kan være beqvemt for dem, navnlig naar det falder dem vanskeligt at opstille Love og Bestemmelser for deres egne Kasser, at de kunne henvende sig til et Sted, hvor Alt er ordnet paa en mere klar, sikker og bestemt Maade, men derfor er det ikke sagt, at Livrenteanstalten er saa god for det hele Complex af Embedsmænd, der forterer under Staten, idet den staaer ved Siden af Staten og garanteres af den. Den Afsværling, der finder Sted ved, at eet Menneske dør tidligere, et andet senere, eller at En bliver tidligere arbejdsudygtig, en Anden senere, udjævner sig gennem en Anstalt som Livrenteanstalten, og derfor kan den Enkelte ved at træde ind deri faae en Sikkerhed for sin egen Person, ja, endog enkelte Grupper kunne faae Sikkerhed der; men naar Staten skal tilvejebringe en saadan Forsikkring for alle sine Embedsmænd, har den i hele den store Gruppe med dens Svæven op og ned alle de fornødne Betingelser, og altsaa vil den selv ligesaa godt kunne være sin egen Livrenteanstalt, som den kan overdrage Sagen til en anden Livrenteanstalt, paa samme Maade som en Mand, der fører en stor Bedrift, ligesaa godt kan være sin egen Assurandeur, som han kan assurere sine Gjenstande hos Andre, hvorimod en Mand, der fører en lille Bedrift, er nødsaget til at lade sine Sager assurere hos Andre, fordi der ikke indenfor hans Bedrift er den Forskjel og Ulighed, som kan udjævnes.

Gaae vi nu over til den Beregning, som her er gjort, vil der jo fra Administrationens Side ikke vindes det Allermindste i Arbejde; det vil blive ligesaa stort, om ikke større end før. Pensionerne skal udredes til Embedsmændene som før, om end ikke saa store, men dette har Intet at betyde for Beregningen, og desuden skal der gjøres Afdrag — altsaa et yderligere Arbejde — der skal erlægges til Livrenteanstalten. Paa samme Tid vil Livrenteanstalten blive nødt til at udvide sin Virksomhed og at anskaffe sig flere Arbejdere; dens hele Apparat vil blive kostbarere, og hvad man vil have billigere paa eet Sted, vil man nu faae kostbarere paa to. — Disse Betragtninger gjøre det vanskeligt for mig at opfatte det hele Forhold, at stille det klart for mig, saaledes at jeg ikke vilde driste mig til at stemme for Forslaget, selv om jeg forøvrigt sølte mig tiltalt derved, og jeg antager, at det gaar mange ærede Medlemmer ligesaa. — Seg skal endnu tilføie, at jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Spønne) i, at Pensionerne have stor Betydning, ikke alene for Embedsmændenes Skyld, men ogsaa for hele Statsmaskineriets Skyld, for at sikkre imod, hvad det ærede Medlem kaldte Ministervilkaarlighed, imod for stærk Fluctuation af Embedsmændene og imod de Forhold i et andet Land, han antydede, hvor de have vrist en væsentlig skadelig Virkning. Pensionerne ere altsaa til Gavn i den Henseende, og jo større de ere, til desto større Gavn ere de ogsaa i den Henseende. — Skal der udredes en bestemt Pension til Embedsmændene, og vil man, istedetfor at gjøre et bestemt Afdrag i Embedsmændenes Lønning, gaae over til at føie de Procenter til, der ere nødvendige for at sikkre dem disse Livrenter, vil jeg langt foretrække, at det bliver Staten selv, der kommer til at gjøre det. Der er nemlig endnu et andet Forhold, som træder til, og som vil medføre, at Livrenten vil blive kostbarere end Pensionernes Udbetaling af Statskassen selv, nemlig det, at Statskassen i sidste Tilfælde kan tage Hensyn til, at den selv raader for Embedsmændens Afsted. Enhver Embedsmand har Ret til at forlange sin Afsted, men ikke med Pension; det berøver paa Regjeringen un-